

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 485

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 iunie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 298 din 12 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 3 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative		114. — Decizie a președintelui Agenției pentru Agenda Digitală a României privind stabilirea tarifelor de utilizare a Sistemului Electronic de Achiziții Publice (SEAP)	9–11
Decizia nr. 303 din 12 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865	2–4	468. — Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind conținutul setului de produse igienico-sanitare pus la dispoziția persoanelor private de libertate cu ocazia primirii în locurile de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor	12
Decizie nr. 305 din 12 mai 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 922 din Codul de procedură civilă	5–6	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
	7–8	1.219. — Decizie privind menținerea interzicerii temporare a exercitării activității de asigurare și stabilirea unor măsuri în sarcina Societății de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A.	13–14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		1.230. — Decizie privind aprobarea cererii de retragere a autorizației de funcționare a Societății SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	14–15
452. — Hotărâre privind recunoașterea Asociației „Filantropia Ortodoxă Alba Iulia” ca fiind de utilitate publică	8	ACTE ALE ACADEMIEI DE ȘTIINȚE JURIDICE DIN ROMÂNIA	
		1. — Hotărâre pentru modificarea Statutului Academiei de Științe Juridice din România	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 298**

din 12 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 3 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 3 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată de Cornelia Matei în Dosarul nr. 247/33/2015 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.027D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a formulat un punct de vedere, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că dispozițiile de lege criticate reglementează pentru perioada ulterioară intrării lor în

vigoare, în domeniul propriu de aplicare, așa încât nu se poate aprecia că acestea produc efecte retroactive. De altfel, art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni, în ceea ce privește recunoașterea unor drepturi și libertăți, nu și identitatea de tratament juridic în privința aplicării unor măsuri.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 247/33/2015, **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 3 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Cornelia Matei, într-o cauză având ca obiect plata unor despăgubiri, conform art. 10 din Legea nr. 290/2003.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că pentru cererile înregistrate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, până la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, trebuie să se aplice legea în vigoare la momentul înregistrării. Or, Legea nr. 164/2014 prevede că dispozițiile sale se aplică în toate cazurile în care nu s-a făcut plata. Astfel, apreciază că se instituie o discriminare între persoanele care au depus cererile la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în același moment sau chiar anterior, întrucât unii au primit plata despăgubirilor, iar alții mai au de așteptat 5 ani. De asemenea, invocă principiul securității juridice, al previzibilității și egalității de arme, consacrat în jurisprudența

Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, susținând faptul că hotărârea comisiei județene trebuie să producă efecte juridice. Totodată, apreciază că sunt utile soluționării cauzei și argumentele expuse în deciziile Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014 și nr. 269 din 7 mai 2014.

7. Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată. În acest sens, instanța arată că se ajunge ca o cerere de acordare a despăgubirilor înregistrată în anul 2003 să fie efectiv plătită reclamantei doar în anul 2020. Astfel, dispozițiile de lege criticate contravin atât normelor avute în vedere prin Legea nr. 290/2003, cât și principiului stabilit în art. 15 alin. (2) din Constituție, reclamantei aplicându-i-se un alt act normativ decât cel în vigoare la data înregistrării cererii la instituția prefectului și la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților. Pe de altă parte, eșalonarea plății sumelor de bani, convenite ca urmare a hotărârilor comisiilor județene, s-a făcut în mod discreționar, deoarece unele persoane au primit sumele de bani stabilite prin hotărâri, iar altele li s-au eșalonat sumele pe un interval mare de timp, caz care contravine principiului egalității prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. În ceea ce privește principiul securității juridice, al previzibilității și egalității de arme, consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, consideră că acesta nu este respectat, întrucât dispozițiile legale în materie au fost permanent modificate din cauza disfuncțiilor administrative sau resurselor bugetare, iar persoana căreia i s-a recunoscut dreptul la aceste despăgubiri nu are certitudinea că suma acordată va fi plătită efectiv la un moment dat.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură, de imediată aplicare cu privire la toate cauzele pendinte, care se aplică numai pentru viitor și nu retroactiv. De asemenea, susține că din momentul intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014 sunt aplicate aceleași reguli procedurale tuturor cererilor care se află într-un anumit stadiu de soluționare, drept care nu se poate invoca încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al părții, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și ale art. 3 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului

de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) *Stabilirea și plata despăgubirilor acordate persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (3) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare, se realizează potrivit prevederilor prezentei legi.*”;

— Art. 3: „(1) *Dispozițiile prezentei legi referitoare la stabilirea despăgubirilor se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la comisiile județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru care nu s-au emis hotărâri de respingere a cererii sau de acordare a despăgubirilor, până la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

(2) *Dispozițiile prezentei legi referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare.*”

13. Autoarea excepției apreciază că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), care consacră principiul neretroactivității legii civile, și ale art. 16 alin. (1), referitor la egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, din perspectiva unor critici asemănătoare, dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016, Decizia nr. 14 din 19 ianuarie 2016 și Decizia nr. 15 din 19 ianuarie 2016, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 22 martie 2016, Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

15. Astfel, prin deciziile precitate, Curtea a statuat că, recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, care

instituie reguli privind plata despăgubirilor, nu încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), care consacră principiul neretroactivității legii civile. În acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior, și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, de exemplu, deciziile nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004, sau nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004).

16. Curtea a constatat că ipoteza avută în vedere de dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă. Totodată, Curtea a observat că dispozițiile de lege criticate dispun pentru viitor, urmând a fi aplicate de la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, respectiv 18 decembrie 2014.

17. Referitor la invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ incident fiecăreia. Faptul că, prin succesiunea unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 44 din

24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996). Altfel spus, raportat la situația de față, inegalitatea de tratament juridic invocată prin raportare la acele persoane care au beneficiat de plata despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014 nu reprezintă un viciu de neconstituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea principiului *tempus regit actum*.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. Distinct de cele menționate, Curtea nu poate reține nici critica de neconstituționalitate a art. 1 alin. (1) din Legea nr. 164/2014. Astfel cum rezultă din Expunerea de motive la Legea nr. 164/2014, legiuitorul, având în vedere că reglementările anterioare s-au dovedit ineficiente și nici nu au permis o reală verificare a existenței drepturilor pentru care se solicitau despăgubiri, a considerat necesar ca noul act normativ să stabilească o serie de măsuri care să acopere toate situațiile regăsite în cererile nesoluționate. Prin urmare, Legea nr. 164/2014 nu face altceva decât să refuze supraviețuirea anumitor dispoziții din vechea reglementare (Legea nr. 9/1998 și Legea nr. 290/2003), cu privire la modalitatea de despăgubire a persoanelor îndreptățite, și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare, iar intervenția unui act normativ nou nu este de natură să creeze discriminări. Ca atare, dispozițiile de lege criticate reprezintă opțiunea legiuitorului, prin care acesta nu refuză plata despăgubirilor stabilite conform Legii nr. 9/1998 și Legii nr. 290/2003, ci doar stabilește anumite măsuri pentru finalizarea procesului de despăgubire.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornelia Matei în Dosarul nr. 247/33/2015 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) și ale art. 3 din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data 12 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 303

din 12 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 2
din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Gelu-Gabriel Manole în Dosarul nr. 52.603/3/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.253D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă pentru partea Societatea S.C.A.D.T. — S.A. din Slatina consilier juridic Ionela Zamfirescu, cu delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Societății S.C.A.D.T. — S.A. din Slatina care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public, față de practica constantă a Curții Constituționale în această materie, formulează concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia nr. 966 din 27 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 52.603/3/2011, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Gelu-Gabriel Manole într-o cauză având ca obiect soluționarea unor recursuri formulate împotriva unei decizii civile prin care i-a fost admis apelul.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale deoarece nu prevăd aceleași obligații și pentru instanța de judecată ca pentru părțile dintr-un proces. Susține că obligația de motivare impusă de lege părții care formulează o cerere de recurs este o garanție a dreptului la apărare a celorlalte părți din litigiu pentru ca acestea să aibă posibilitatea reală și rezonabilă de a-și formula apărări pertinente și concrete. Simpla indicare a motivului de recurs nu constituie o motivare a cererii de recurs. Apreciază că aceste garanții ale dreptului la apărare și ale unui proces echitabil, asigurate prin dispozițiile privitoare la recursul declarat de către una din părțile la litigiu, dispăre în situația prevăzută de art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865 care nu prevede aceleași obligații și pentru instanța de judecată. De asemenea, prin aplicarea dispoziției legale criticate se încalcă dreptul la o instanță

imparțială. Instanța nu mai poate fi imparțială cu privire la motive invocate chiar de ea.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 831 din 26 mai 2009 sau Decizia nr. 1.467 din 10 noiembrie 2009.

10. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere potrivit căruia dispozițiile legale criticate sunt constituționale și care a fost reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 831 din 26 mai 2009 și nr. 1.467 din 10 noiembrie 2009.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentatului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea observă faptul că nu a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate prin dispozitivul hotărârii judecătorești, dar, având în vedere că în considerentele acesteia se menționează obiectul excepției de neconstituționalitate, faptul că a fost pusă în discuția părților, precum și faptul că în urma deliberărilor, la reluarea ședinței de judecată, Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat întemeiată cererea formulată și a admis-o cu consecința sesizării Curții Constituționale cu excepția invocată, și se atașează scriptul acesteia, se apreciază că, în mod implicit, instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională. Această interpretare se impune pentru a nu se ajunge la sancționarea părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate prin refuzul Curții de a controla norma legală criticată pentru motive care nu îi sunt imputabile (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 322 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 1 iulie 2015). Totuși se impune observația că potrivit art. 425 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă dispozitivul hotărârii va cuprinde soluția dată tuturor cererilor deduse judecătii, fiind astfel partea cea mai importantă, esențială, a unei hotărâri judecătorești, întrucât el este susceptibil a fi pus în executare și împotriva lui se exercită căile de atac. Întrucât excepția de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural prin intermediul căruia autorul a solicitat instanței judecătorești sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului de constituționalitate, instanța, exercitându-și competența prevăzută de lege, ar fi trebuit să constate admisibilitatea excepției, în cadrul considerentelor hotărârii, și să dispună sesizarea Curții, prin dispozitivul aceleiași hotărâri.

13. Curtea Constituțională apreciază că a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865 care au următorul cuprins: „*Motivele de ordine publică pot fi invocate și din oficiu de instanța de recurs, care însă este obligată să le pună în dezbatere părților.*”

15. Dispozițiile legale criticate au fost abrogate prin art. 83 lit. a) din titlul V din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Având în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 potrivit cărora „*Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare*”, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza dispozițiile legale criticate.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și egal pentru toți al justiției.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia critică art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865 susținând că garanțiile dreptului la apărare și ale dreptului la un proces echitabil asigurate prin dispozițiile privitoare la recursul declarat de către una dintre părțile din litigiu dispar în situația prevăzută de acest text legal care nu prevede aceleași obligații și pentru instanța de judecată. De asemenea, prin aplicarea dispoziției legale criticate se încalcă dreptul la o instanță imparțială, întrucât instanța nu mai poate fi imparțială cu privire la motive invocate chiar de ea.

18. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 526 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 18 august 2006, faptul că motivele de ordine publică ce pot duce la modificarea sau casarea unei hotărâri pot fi invocate și din oficiu de instanță, care însă este obligată să le pună în dezbatere părților, reglementat

în alin. 2 teza a doua a art. 306 din Codul de procedură civilă, nu reprezintă o încălcare a drepturilor și libertăților constituționale, ci, dimpotrivă, constituie un caz de exercitare a rolului activ al judecătorului și o reafirmare a ocrotirii interesului public, dar reprezintă, în același timp, și o garanție procesuală recunoscută părților, care vor putea să își exprime punctul de vedere față de motivele de nulitate reținute din oficiu.

19. Așadar, Curtea apreciază că nu pot fi reținute criticile potrivit cărora reglementarea posibilității invocării motivelor de nelegalitate de ordine publică a hotărârilor judecătorești în cadrul căii de atac a recursului ar contraveni dispozițiilor constituționale și convenționale invocate, întrucât dispoziția legală criticată îl obligă pe judecător să pună în discuția părților motivele de ordine publică invocate din oficiu, discuție ce are loc în prezența acestora sau chiar în lipsa lor, în condițiile în care toate părțile au fost legal citate, ceea ce reprezintă o expresie a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil în componentele sale privind contradictorialitatea, oralitatea și egalitatea armelor.

20. Așa fiind, nu se poate reține critica autorului excepției potrivit căreia partea interesată nu are posibilitatea formulării unor apărări pertinente pe motivul invocat de către instanță din oficiu.

21. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că, în privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze termenele de declarare a acestora, forma în care trebuie să fie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dreptului în substanța sa sau principiilor și textelor constituționale de referință (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 893 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 22 iulie 2009).

22. Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt conforme cu principiul consacrat de art. 124 alin. (2) din Constituție privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției, atât timp cât legea asigură toate garanțiile procedurale pentru desfășurarea unui proces echitabil, iar normele legale criticate nu cuprind nicio derogare de la dispozițiile care instituie în sarcina magistratului obligația de imparțialitate.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gelu-Gabriel Manole în Dosarul nr. 52.603/3/2011 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 305

din 12 mai 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 922 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 921 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexe Petru Gheorghe în Dosarul nr. 4.040/257/2014 (543/2015) al Judecătoriei Târnăveni și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.257D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care arată că noul Cod de procedură civilă, respectiv dispozițiile legale criticate, păstrează soluția legislativă anterioară, care a fost supusă controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. În acest sens menționează Decizia nr. 421 din 14 octombrie 2004 și Decizia nr. 1.099 din 8 septembrie 2011. Față de aceste aspecte, formulează concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.040/257/2014 (543/2015), **Judecătoria Târnăveni a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 921 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată, oral, în fața instanței de judecată, de Alexe Petru Gheorghe într-o cauză având ca obiect soluționarea, pe de o parte, a unei cereri de chemare în judecată prin care se solicită desfacerea căsătoriei încheiată între părți, exercitarea autorității părintești asupra minorilor în mod exclusiv de către reclamantă, stabilirea locuinței minorilor la domiciliul reclamantei, obligarea pârâtului la plata unei contribuții de întreținere și revenirea reclamantei la numele purtat anterior căsătoriei, iar pe de altă parte soluționarea unei cereri reconvenționale formulate de autorul excepției care cuprinde prevențiile proprii ale acestuia în legătură cu cererea reclamantei.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că dispoziția legală criticată încalcă accesul liber la justiție, deoarece nu distinge între cererea principală și eventualele cereri accesorii.

6. **Judecătoria Târnăveni** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să afecteze principiul constituțional al accesului liber

la justiție. De asemenea, invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la soluția legislativă din Codul de procedură civilă din 1865 și care a fost preluată de dispoziția legală criticată în prezenta cauză, respectiv Decizia nr. 115 din 11 aprilie 2002.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 922 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 921 din Codul de procedură civilă. Însă, Curtea observă că înainte de sesizarea sa Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, iar textul legal criticat, în urma renumerotării, se regăsește, cu păstrarea soluției legislative, la art. 922 din Codul de procedură civilă. Textul legal criticat are următorul conținut: *„Dacă la termenul de judecată, în primă instanță, reclamantul lipsește nejustificat și se înfățișează numai pârâtul, cererea va fi respinsă ca nesusținută.”*

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispoziția legală criticată face parte din titlul I al cărții a VI-a *Proceduri speciale* a Codului de procedură civilă, care reglementează procedura divorțului, și preia soluția legislativă consacrată de art. 616 din Codul de procedură civilă din 1865.

15. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că procesul de divorț în întregul său, și nu doar acțiunea prin care aceste aspecte sunt deduse judecății, are caracter strict personal, deoarece obiectul său implică antamarea de către instanță a unor aspecte ținând de viața intimă și familială a părților din litigiu. Acest caracter strict personal al procesului a impus adoptarea unei proceduri speciale, derogatorii de la normele dreptului comun, care nu face decât să dea expresie particularității esențiale a procesul de divorț și implicit prevederilor constituționale cuprinse în art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.099 din 8 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 11 noiembrie 2011).

16. În continuare, Curtea reține că textul de lege criticat reglementează o sancțiune procedurală specială — respingerea cererii de divorț ca nesusținută — ce are drept temei culpa procesuală dedusă din neînfrățirea reclamantului la termenul de judecată, în primă instanță. Sancțiunea operează însă numai atunci când, cumulativ, lipsa reclamantului este nejustificată și doar pârâtul se înfățișează la judecată și se bazează pe prezumția legală de renunțare la judecată.

17. Față de conținutul textului de lege criticat, nu se poate reține contrarietatea acestuia cu Legea fundamentală, întrucât, în aplicarea dispozițiilor procedurale în materia divorțului, precum și în aprecierea caracterului justificat sau nejustificat al absenței reclamantului, instanța de judecată se supune legii, în speță dispozițiilor Codului de procedură civilă, ceea ce nu contravine normelor constituționale invocate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.004 din 8 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 27 august 2010).

18. De altfel, Curtea reține că trebuie avute în vedere și dispozițiile art. 921 din Codul de procedură civilă care prevăd

prezența personală a părților, precum și faptul că instanța va încerca la fiecare înfățișare împăcarea soților.

19. În continuare, Curtea apreciază că susținerile autorului excepției, potrivit cărora textul de lege nu distinge între cererea principală și eventualele cereri accesorii, nu pot fi acceptate, deoarece caracterul general al normei are semnificația unei aplicări generale conform principiului „*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*”. Cererea de chemare în judecată și cererea reconvențională cuprind pretenții proprii ale părților dintr-un proces, de aceea legiuitorul este în drept să reglementeze în mod similar procedura de judecare a acestora.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexe Petru Gheorghe în Dosarul nr. 4.040/257/2014 (543/2015) al Judecătoriei Târnăveni și constată că dispozițiile art. 922 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târnăveni și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 mai 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind recunoașterea Asociației „Filantropia Ortodoxă Alba Iulia” ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Asociația „Filantropia Ortodoxă Alba Iulia”, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în municipiul Alba Iulia, str. Mihai Viteazu nr. 16, județul Alba, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
Dragoș-Nicolae Pîslaru
p. Ministrul finanțelor publice,
Daniela Pescaru,
secretar de stat

București, 22 iunie 2016.
Nr. 452.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI PENTRU SOCIETATEA INFORMAȚIONALĂ
AGENȚIA PENTRU AGENDA DIGITALĂ A ROMÂNIEI

DECIZIE

privind stabilirea tarifelor de utilizare a Sistemului Electronic de Achiziții Publice (SEAP)

În baza prevederilor art. 8, art. 10 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2)—(5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Agenda Digitală a României, precum și de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 548/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Societatea Informațională,

în temeiul Ordinului ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională nr. 47/2014*) privind aprobarea structurii organizatorice a Agenției pentru Agenda Digitală a României, a Statului de funcții și a Regulamentului de organizare și funcționare, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției pentru Agenda Digitală a României emite prezenta decizie.

Art. 1. — Cuantumul tarifului de participare datorat de un operator economic pentru participarea la o procedură de atribuire aplicată integral prin utilizarea mijloacelor electronice sau la o licitație electronică ca fază finală a unei proceduri de atribuire care nu s-a organizat integral prin mijloace electronice este de 40,00 lei.

Art. 2. — La cuantumul tarifului de participare se adaugă taxa pe valoarea adăugată, potrivit legii.

Art. 3. — Tariful de participare se achită în avans, operatorul economic neavând dreptul de a participa la procedurile de atribuire aplicate prin utilizarea mijloacelor electronice în cazul în care nu plătește acest tarif.

Art. 4. — Operatorul Sistemului Electronic de Achiziții Publice (SEAP) acordă lunar oricărui operator economic înregistrat în sistemul informatic posibilitatea de a participa, în mod gratuit, o singură procedură de atribuire aplicată integral prin utilizarea mijloacelor electronice și/sau la licitațiile electronice ca faze finale a unor proceduri de atribuire care nu s-au organizat integral prin mijloace electronice.

Art. 5. — Cuantumul tarifului de participare pentru publicarea în catalog a unui produs, serviciu sau lucrare pentru o perioadă de 2 ani este de 2,00 lei.

Art. 6. — La cuantumul tarifului de participare pentru publicarea în catalog se adaugă taxa pe valoarea adăugată, potrivit legii.

Art. 7. — Tariful de participare pentru publicarea în catalog a unui produs, serviciu sau lucrare pentru o perioadă de 2 ani se achită în avans, operatorul economic neavând dreptul de a publica în catalog în cazul în care nu plătește acest tarif.

Art. 8. — La înregistrarea în SEAP orice operator economic are dreptul de a publica în catalog produse, servicii sau lucrări, în mod gratuit, în limita unei poziții de catalog pentru o perioadă de 1 an.

Art. 9. — Operatorul economic care nu utilizează gratuitățile menționate la art. 4 și 8 în perioadele de timp prevăzute pierde dreptul de a le utiliza ulterior expirării acestor perioade.

Art. 10. — Plata tarifelor prevăzute la art. 1 și 5 se poate efectua:

a) în numerar la casieria sediului Agenției pentru Agenda Digitală a României (AADR) din Strada Italiană nr. 22, sectorul 2, București;

b) în contul IBAN nr. RO65TREZ70220F330800XXXX, în lei, deschis la Trezoreria Statului Sector 2 București, beneficiar AADR, cod de înregistrare fiscală RO32722680.

Art. 11. — Operatorul SEAP va permite participarea operatorilor economici la procedurile de atribuire organizate prin mijloace electronice și publicarea în catalog a produselor, serviciilor sau lucrărilor în termen de două zile, cu excepția zilelor nelucrătoare, de la debitarea contului AADR cu sumele aferente plăților, dovada plății fiind însoțită de formularul „Cerere atribuire participări preplătite” — anexa nr. 1 și/sau de formularul „Cerere atribuire poziții de catalog preplătite” — anexa nr. 2.

Art. 12. — Prin prezenta decizie se aprobă modelul de Cerere atribuire participări preplătite la procedurile de atribuire organizate prin utilizarea mijloacelor electronice și modelul de Cerere atribuire poziții de catalog preplătite pentru publicarea de produse, servicii sau lucrări, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 13. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției pentru Agenda Digitală a României,
Delia Popescu

București, 14 iunie 2016.
Nr. 114.

*) Ordinul ministrului comunicațiilor și pentru societatea informațională nr. 47/2014 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PO	SEAP	4	F1
----	------	---	----

CERERE ATRIBUIRE PARTICIPĂRI PREPLĂTITE

Către: Agenția pentru Agenda Digitală a României

În atenția: Biroul Facturare

Operatorul economic **cu sediul**

social /domiciliul în localitatea.....

strada..... nr.....bl.....sc.....et.....ap.....

sector.....cod poștal.....județul.....

țara..... **cod de înregistrare fiscală (C.I.F.)..... (specificați**

dacă începe cu RO), nr. de înregistrare la ORC/Registrul asociațiilor și fundațiilor/Registrul societăților agricole

....., cont

banca..... deschis la

banca....., posesor al unui certificat digital valid, solicit prin prezenta

activarea unui număr de..... **participări la procedurile de atribuire** organizate de către

autoritățile contractante prin utilizarea mijloacelor electronice.

Plata a fost făcută cu O.P. nr.....din data.....în sumă de.....

Plata se va face la casieria AADR prin chitanță prezentând acest formular completat.

Bifați căsuța corespunzătoare modalității de plată. Dacă se alege varianta de plată prin virament se vor completa și datele referitoare la plata respectivă.

Reprezentant legal

DATA

Nume, prenume

.....

Semnătură

.....

Ștampilă

.....

*SE COMPLETEAZĂ DE CĂTRE AADR

Biroul Facturare	
S-a achitat cunr.	Factura nr.din
din data.....semnătura.....	data.....

Notă: Formularul cererii este valabil doar în formatul pus la dispoziție de către AADR și se va încadra într-o singură pagină completând câmpurile puse la dispoziție. Dacă plata se face la sediul AADR se folosește același formular. Toate câmpurile sunt obligatorii. Vă rugăm să nu aduceți modificări textului.

Datele dumneavoastră personale sunt prelucrate de către AADR, potrivit notificării nr. 9794, în conformitate cu Legea nr. 677/2001, în scopul implementării și operării sistemelor informatice și de comunicații ce furnizează servicii destinate guvernării prin mijloace electronice. Vă puteți exercita drepturile de acces, de intervenție și de opoziție în condițiile Legii nr. 677/2001, printr-o cerere scrisă, semnată și datată, trimisă pe adresa AADR.

Ediția 1 – Revizia 6

¹⁾ Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

PO	SEAP	4	F2
----	------	---	----

CERERE ATRIBUIRE POZIȚII DE CATALOG PREPLĂTITE

Către: Agenția pentru Agenda Digitală a României

În atenția: Biroul Facturare

Operatorul economic **cu sediul social** /domiciliul în localitatea..... strada..... nr.....bl.....sc.....et.....ap..... sector.....cod poștal.....județul..... țara..... **cod de înregistrare fiscală (C.I.F.)**..... **(specificați dacă începe cu RO)**, nr. de înregistrare la ORC/Registrul asociațiilor și fundațiilor/Registrul societăților agricole cont bancar..... **deschis la banca**....., **posesor al unui** certificat digital valid, solicit prin prezenta activarea dreptului de a publica în catalogul electronic din SEAP un număr de..... **poziții de catalog.**

Plata a fost făcută cu O.P. nr.....din data.....în sumă de.....

Plata se va face la casieria AADR prin chitanță prezentând acest formular completat.

Bifați căsuța corespunzătoare modalității de plată. Dacă se alege varianta de plată prin virament se vor completa și datele referitoare la plata respectivă.

Reprezentant legal

DATA

Nume, prenume

.....
Semnătură

.....
Ștampilă

*SE COMPLETEAZĂ DE CĂTRE AADR

Biroul Facturare	
S-a achitat cunr. din data.....semnătura.....	Factura nr.din data.....

Notă: Formularul cererii este valabil doar în formatul pus la dispoziție de către AADR și se va încadra într-o singură pagină completând câmpurile puse la dispoziție.

Dacă plata se face la sediul AADR se folosește același formular. Toate câmpurile sunt obligatorii. Vă rugăm să nu aduceți modificări textului.

Datele dumneavoastră personale sunt prelucrate de către AADR, potrivit notificării nr. 9794, în conformitate cu Legea nr. 677/2001, în scopul implementării și operării sistemelor informatice și de comunicații ce furnizează servicii destinate guvernării prin mijloace electronice. Vă puteți exercita drepturile de acces, de intervenție și de opoziție în condițiile Legii nr. 677/2001, printr-o cerere scrisă, semnată și datată, trimisă pe adresa AADR.

¹⁾ Anexa nr. 2 este reproducă în facsimil.

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE
privind conținutul setului de produse igienico-sanitare
pus la dispoziția persoanelor private de libertate cu ocazia
primirii în locurile de deținere din subordinea
Administrației Naționale a Penitenciarelor

În conformitate cu prevederile art. 101 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.849/2004 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă conținutul setului de produse igienico-sanitare pus la dispoziția persoanelor private de libertate cu ocazia primirii în locurile de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 2. — La primirea în penitenciar ori, după caz, într-un centru educativ sau de detenție, persoanele condamnate, arestate preventiv și persoanele față de care s-a dispus măsura educativă a internării într-un centru educativ sau într-un centru de detenție primesc, prin grija administrației locului de deținere, un set cu materiale de igienă personală.

Art. 3. — Persoanele private de libertate prevăzute la art. 2 primesc gratuit, la primirea în locurile de deținere, un set cu materiale de igienă personală, cu următorul conținut:

a) persoane de sex masculin: 1 bucată hârtie igienică, 1 bucată piepten, un tub pastă de dinți (minimum 50 mililitri), o periuță de dinți, un tub cremă de ras (minimum 50 mililitri), un săpun semitoaletă (maximum 100 grame), un aparat de ras de unică folosință;

b) persoane de sex feminin: 1 bucată hârtie igienică, 1 bucată piepten, un tub pastă de dinți (minimum 50 mililitri), o periuță de dinți, un săpun semitoaletă (maximum 100 grame), un pachet absorbante intime (maximum 10 bucăți/pachet).

Art. 4. — Persoanele private de libertate internate în penitenciarele-spital primesc suplimentar 1 bucată săpun (maximum 100 grame) și 1 bucată hârtie igienică.

Art. 5. — Setul de produse igienico-sanitare se asigură o singură dată, la primirea în locul de deținere a persoanelor condamnate, arestate preventiv, persoanelor internate în penitenciare-spital și persoanelor față de care s-a dispus măsura educativă a internării într-un centru educativ sau într-un centru de detenție.

Art. 6. — Directorii unităților subordonate și conducătorii structurilor din Administrația Națională a Penitenciarelor duc la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Dan Halchin

București, 8 iunie 2016.
Nr. 468.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind menținerea interzicerii temporare a exercitării activității de asigurare și stabilirea unor măsuri în sarcina Societății de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, identificată cu CIF 31588130 și contul bancar RO83TREZ7005025XXX007370, deschis la Trezoreria Municipiului București, reprezentată legal prin domnul Mișu Negrițoiu, în calitate de președinte, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 lit. d), art. 6 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Deciziei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 209 din 10 februarie 2015 privind sancționarea cu amendă și interzicerea temporară a activității de asigurare, precum și stabilirea unor măsuri în sarcina Societății de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A.,

în baza hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară adoptate în ședința din data de 9 iunie 2016, conform dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A., s-a dispus menținerea interzicerii temporare a exercitării activității de asigurare și stabilirea unor măsuri în sarcina Societății de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A., cu sediul în str. Andrei Mureșanu nr. 14, București, sectorul 1, J40/21751/19.08.1992, C.U.I. 2626923, RA-046 din 10 aprilie 2003, autorizată prin Decizia nr. 11 din 23 octombrie 2001, reprezentată de doamna Maria Petrescu — persoană semnificativă/director general, aprobată de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin Decizia nr. 1.230 din 12 iunie 2015,

a constatat următoarele:

1. Expunerea netă a Societății de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A. a depășit limitele de toleranță la risc așa cum au fost estimate pentru anul 2015, prin profilul de risc, aspect din care rezultă că deficiența constatată la pct. 4 din Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 209 din 10 februarie 2015 nu a fost remediată, menținându-se astfel încălcările prevederilor art. 20 și 23 din Normele privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, fapt ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

2. În condițiile în care, din verificarea fișierelor tip MS Excel utilizate de societate pentru încheierea exercițiului financiar 2015, nu au fost identificate proceduri de validare și control incluse în codul aplicației respective și nici proceduri de verificare a modului de procesare a tranzacțiilor și efectuării operațiunilor, aspect din care rezultă că deficiența constatată la pct. 11 din Decizia nr. 209 din 10 februarie 2015 nu a fost remediată, menținându-se astfel încălcarea prevederilor art. 7 alin. (4) din Normele privind principiile de organizare a unui sistem de control intern și management al riscurilor, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern la asigurători/reasigurători, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 18/2009, cu modificările și completările ulterioare, faptă ce constituie contravenție conform prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

3. Prin faptul că Societatea de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A. nu a constituit rezervele de daună avizate în conformitate cu prevederile legale în vigoare și, respectiv, cu normele interne ale societății, aspect din care rezultă că deficiența constatată la pct. 17 din Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 209 din 10 februarie 2015 nu a fost remediată, menținându-se astfel încălcarea prevederilor art. 3 alin. (1)—(5¹), art. 1 alin. (1) lit. b) și alin. (5) din Normele privind metodologia de calcul și evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.109/2003, coroborat cu dispozițiile art. 21 alin. (1) lit. b) și alin. (4) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, fapte ce constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a) și h) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

4. Pentru activitatea de asigurări generale, activele admise (111.306.523 RON) să acopere obligațiile asumate (161.320.768 RON) de Societatea de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A. la data de 31 decembrie 2015 înregistrează un deficit de 50.014.245 RON între rezervele tehnice brute ajustate și activele admise ajustate, aspect din care rezultă că deficiența

constatată la pct. 22 din Decizia nr. 209 din 10 februarie 2015 nu a fost remediată, menținându-se astfel încălcarea prevederilor pct. 3 din anexa nr. 2 la Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, fapt ce constituie contravenție potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (2) lit.a) din lege.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, se menține interzicerea temporară a exercitării activității de asigurare dispusă în conformitate cu art. 39 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, prin Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 209 din 10 februarie 2015, pe o perioadă de 3 luni de la data emiterii prezentei decizii pentru Societatea de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A., cu sediul în str. Andrei Mureșanu nr. 14, București, sectorul 1, J40/21751/19.08.1992, C.U.I. 2626923, RA-046/10.04.2003, autorizată prin Decizia nr. 11 din 23 octombrie 2001, reprezentată de doamna Maria Petrescu — persoană semnificativă/director general, aprobată de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin Decizia nr. 1.230 din 12 iunie 2015.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 5 lit. k) din Legea nr. 32/2000 și art. 3 lit. d) din Ordonanța de urgență nr. 93/2012 se stabilește în sarcina Societății de Asigurare-Reasigurare LIG Insurance — S.A. obligația ca prin reprezentanții săi legali și/sau persoanele care dețin funcții-cheie ori alte funcții critice, în termen de 30 de zile de la primirea prezentei decizii, să ducă la îndeplinire următoarele măsuri:

— să inventarieze contragaraniile constituite în vederea garantării sumelor asigurate pentru polițele necondiționate încheiate pentru clasa 15 și înregistrarea contravalorii acestora extracontabil;

— să inventarieze dosarele de daună, înregistrate în evidențe la data de 30 aprilie 2016, în vederea evaluării daunelor reale și a restabilirii obligațiilor față de creditorii de asigurări și evaluarea, cu ocazia inventarierii, a rezervei de daună avizată, precum și recalcularea rezervei de daună neavizată, pe categorii de asigurări.

Art. 3. — (1) Împotriva prezentei decizii, se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, executarea măsurii sancționatoare, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 13 iunie 2016.
Nr. 1.219.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind aprobarea cererii de retragere a autorizației de funcționare a Societății SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în cadrul ședinței din data de 24 mai 2016, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară a analizat rezultatele controlului inopinat efectuat la Societatea SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Târgoviște, str. Plt. Dițescu Stan nr. 1—3, et. 1, județul Dâmbovița, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J15/405/2004, cod unic de

înregistrare 16416395 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK — 211/2004, reprezentată de către doamna Hannover Luiza, în calitate de administrator/director executiv al societății, constatându-se următoarele:

1. Prin Hotărârea Adunării Generale a Asociațiilor Societății SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nr. 3 din 16 decembrie 2015 s-a decis: „Renunțarea la activitatea de broker de asigurare și/sau de reasigurare și retragerea autorizației de funcționare, ca urmare a neîndeplinirii condițiilor de autorizare prevăzute de Norma 9/2015.”

2. În anul 2015, Societatea SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a realizat, în proporție de 100%, venituri din activitatea de intermediere în asigurări, înregistrând un profit în sumă de 2.268 lei.

3. Societatea SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a notificat societățile de asigurare cu care a colaborat cu privire la decizia de încetare a activității de brokeraj și intenția de reziliere a contractelor de intermediere.

4. Societatea SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a solicitat tuturor societăților de asigurare informații privind situația decontărilor (prime intermediare și documente cu regim special).

5. Societatea SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a procedat la notificarea asiguraților, prin adrese scrise, semnate de aceștia, adrese prin care asigurații au fost înștiințați cu privire la decizia de renunțare la activitatea de broker de asigurare și/sau de reasigurare și retragerea autorizației de funcționare, ca urmare a neîndeplinirii condițiilor de autorizare prevăzute de Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

6. Societatea SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu are reclamații/litigii cu asigurători și/sau reasigurători, clienți, salariați/foști salariați, asistenți în brokeraj și alte persoane fizice/juridice.

7. Societatea SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu înregistrează debite către Autoritatea de Supraveghere Financiară, în contul taxei de funcționare.

Față de motivele de fapt arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 lit. f), art. 8 alin. (2) lit. a) și art. 35 alin. (7) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă, la cerere, retragerea autorizației de funcționare a Societății SDH BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Târgoviște, str. Plt. Dițescu Stan nr. 1—3, et. 1, județul Dâmbovița, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J15/405/2004, cod unic de înregistrare 16416395 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK — 211/2004, denumită în continuare *Societatea*, reprezentată de către doamna Hannover Luiza, în calitate de administrator/director executiv al societății și radierea acesteia din secțiunea A și trecerea în secțiunea B din Registrul asiguraților și brokerilor de asigurare conform dispozițiilor

art. 3 și art. 4 alin. (4) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 29/2015 privind Registrul asiguraților-reasiguraților și Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 2. — După data retragerii autorizației, Societății i se interzic desfășurarea activităților de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurații, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

București, 14 iunie 2016.

Nr. 1.230.

ACTE ALE ACADEMIEI DE ȘTIINȚE JURIDICE DIN ROMÂNIA

ACADEMIA DE ȘTIINȚE JURIDICE DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE pentru modificarea Statutului Academiei de Științe Juridice din România

Adunarea generală a Academiei de Științe Juridice din România adoptă prezenta hotărâre

Art. I. — Statutul Academiei de Științe Juridice din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 15 octombrie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Până la constituirea secțiilor de specialitate ale AȘJR, propunerile de candidați pentru membri titulari și membri corespondenți se fac de prezidiul AȘJR.

(2) După constituirea secțiilor de specialitate, alegerea de noi membri ai AȘJR se face potrivit procedurilor de alegere stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare al AȘJR.

(3) Propunerile de candidați pentru membri de onoare se fac de prezidiul AȘJR.”

2. La articolul 10 alineatul (3), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) Secția de drept internațional;”

3. La articolul 16 alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) În cadrul AȘJR funcționează un consiliu de onoare condus de un președinte. Consiliul de onoare este o

structură consultativă menită să vegheze la buna reputație a AȘJR.

(2) Consiliul de onoare este format din președintele acestuia și 4 membri aleși de adunarea generală a AȘJR.”

4. La articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Secretarul general îndeplinește atribuțiile stabilite prin prezentul statut și prin regulamentul de organizare și funcționare al AȘJR, precum și cele încredințate de președinte. Acesta asigură la nivel central, prin aparatul de lucru, realizarea legăturilor funcționale între secțiile de specialitate, între acestea și filialele teritoriale, precum și colaborarea cu terții. În exercitarea atribuțiilor sale, secretarul general este sprijinit de un secretar executiv al AȘJR, numit, la propunerea acestuia, de către prezidiu.”

Art. II. — Statutul Academiei de Științe Juridice din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 15 octombrie 2015, cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prezenta hotărâre a fost aprobată în Adunarea generală a Academiei de Științe Juridice din România la data de 30 mai 2016.

Președintele Academiei de Științe Juridice din România,
Ioan Chelaru

București, 30 mai 2016.

Nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 937444